

do tych złowekow se poimenijo, hobstoj we tom, až Jesus Kristus, wěrnny Bog a zlowek, psches to Bože słowo a te śwěte sacramenty na wošebnu a potajmnu wisu do tych hutšchobow tych pokutnych a wěrezych pschizo, aby won we nich bydlil, jich hušwětlil, troschtował, k šchomu dobremu mozował a we tej gnaže šdžaržal. Wot togo šamego šwojogo pschichodu žějo won (Šuš. šjaw. 3, 30): Šlědaj ja stojm psched žurjami a klapam; žož něcht moj głoš bužo šlyščasch a te žurja wotworisch, k tomu budu ja nutschhysch a tu wjazeřu šnim žaržasch, a won se mnu.

Ten tscheschi Jesusowy pschichod bužo bysch ten pschichod k tomu šudoju; a wot togošamego dajo nam to žinšajšche š. ewangelioni gožbu dalej a wězej gronišch.

Ev. Luc. 21, 25—36.

A šnameņa budu se stanusch na tom škynzu a mjašezu a gwešdach, a na šemji bužo tym lužam štyšno we brachu teje rady, dokulaž to morjo a wodne žwały budu šchwaržasch.

A tym złowekam bužo se seznušch bojašni a žakana dla tych wězow, kenz na šemju pschisch derbe; pscheto tych nebjow mozy budu tam a šem gnute.

A teady budu woni wizešch togo złoweka šyna, pschiduzego we tej hobkoze šwělišeju mozu a šchrašnosczu.

Šaž pak to šchynno se čapja stanusch, ga nachylšcho se a šwigajšcho wašche głowy, togodla až se wašcho humožene pschibliža.

A won šgroni jim pschirownoscz: glědajšcho na ten šigowy bom a na wšchynne bomy,

Šaž woni něto hupufaju, a wy to wizišcho, ga hušnajošcho, až južo to lěšche blisfo jo.

Šawěrne, ja žěju wam, až ta šchlachta nebužo šajšch, něžli to šchynno se štašo.

Šebjo a šemja bužotej šajšch, ale moje šłowa nišula šajšch nebudu.

Ale warnujšcho šami se, aby niži wašche hutšchoby nehošschežkali se žrašchim a žrešchim a se štarosczami teje žywnosczzi, a nešchisčel ten žen napschisčmo na waš.